

patentordningen bort. Selv under den gældende lov, hvor der skulle være særligt behov for denne ordning, er den ikke blevet meget anvendt, idet der kun er udstedt ret få tillægspatenter.

Da endelig tillægspatentinstitutionen af de samme grunde ikke findes i Den europæiske Patentkonvention, foreslås det, at bestemmelserne om tillægspatent i patentloven ophæves.

International patentansøgning.

Ved international patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat.

Der er ovenfor redegjort for traktatens hovedindhold og formål. For at Danmark skal kunne tiltræde traktaten og gennemførelsesforskrifterne til denne, må der i patentloven optages bestemmelser om retsvirkningen her i landet af en international ansøgning, i hvilken Danmark er designeret. Endvidere skal der findes bestemmelser om, hvilke krav en sådan ansøgning skal opfylde med hensyn til form og indhold for at kunne godkendes her i landet. Endelig skal der i patentloven findes bestemmelser om, hvorledes ansøgningen skal behandles af patentmyndigheden, når den internationale behandling af ansøgningen er afsluttet.

I hovedsagen skal denne afsluttende behandling ved den nationale patentmyndighed foregå efter samme regler, som gælder nationale ansøgninger. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at optage de særlige bestemmelser vedrørende internationale ansøgninger i kapitel III, §§ 28–38, der i fornødent omfang henviser til bestemmelserne i patentlovens kapitel II, §§ 8–27, og som indeholder de almindelige regler om patentansøgninger og deres behandling. I disse bestemmelser er der kun foreslået enkelte ændringer, der er foranlediget af Patentsamarbejdsstraktaten, og hvis anvendelse også på de sædvanlige danske ansøgninger er fundet hensigtsmæssig. Dette gælder således ændringer af patentlovens § 8, hvorved kravet om et såkaldt »sammendrag« indføres, og ændringer, der er en konsekvens heraf, samt § 9, hvorefter en national ansøgning efter begæring kan undergives nyhedsundersøgelse hos en international, nyhedsundersøgende myndighed.

Patentets ugyldighed.

Gyldigheden af europæiske patenter skal afgøres efter de regler om ugyldighed, som er fastsat ved artikel 138 i Den europæiske Patentkonvention, jfr. artikel 57 i Fællesskabets Patentkonvention.

Da det ikke er hensigtsmæssigt for nationale patenter at opretholde ugyldighedsgrunde, der er forskellige fra de for europæiske og fællesskabspatenter gældende, foreslås patentlovens § 52 affattet i overensstemmelse med konventionerne.

Genoprettelse af rettigheder.

Patentloven fastsætter frister for foretagelse af visse handlinger, og overskridelse af disse frister kan medføre, at en patentansøgning henlægges eller afslås, at en ansøger bliver afskåret fra at klage, at indsigelse afvises, eller at patent bortfalder.

I patentloven er der i et vist begrænset omfang givet mulighed for at afbøde virkningerne af fristoverskridelse.

Ifølge lovens § 15 kan patentmyndigheden henlægge en ansøgning, såfremt ansøgeren inden for en fastsat frist undlader at afgive en begæret udtalelse eller at træffe foranstaltning til en krævet berigtigelse af ansøgningen. Behandlingen af ansøgningen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 4 måneder efter den fastsatte frist fremkommer med sine ytringer eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen samt betaler den fastsatte genoptagelsesafgift.

Tilsvarende regel gælder i henhold til lovens § 20, såfremt trykningsafgift ikke er betalt rettidigt. For betaling af årsafgifter findes endelig en bestemmelse i lovens § 51, stk. 2, hvorefter et patent, der er bortfaldet som følge af, at årsafgift ikke er betalt rettidigt, på ny kan sættes i kraft, når patenthaverens undladelse af at betale afgiften findes undskyldelig. Ansøgning om, at patentet må blive sat i kraft på ny, skal fremsættes skriftligt over for patentmyndigheden uden ophold og senest 6 måneder efter den dag, da afgiften senest skulle have været betalt. Inden udløbet af den nævnte frist skal årsafgiften med den fastsatte forhøjelse og ikraftsættelsesafgift være betalt.

Herudover findes der ikke bestemmelser i patentloven, hvorved der kan rådes bod på tab af rettigheder som følge af fristoverskridelse, ligesom der ikke gælder generelle regler herom i dansk forvaltning. Derimod findes der i Patentsamarbejdsstraktaten og i Den europæiske Patentkonvention visse bestemmelser om genoprettelse af rettigheder, der er fortabt som følge af overskridelse af frister, der er fastsat i disse traktater eller i medfør heraf.

I artikel 48 i Patentsamarbejdsstraktaten bestemmes det, at såfremt en frist, der er fastsat i traktaten eller dennes gennemførelsesforskrifter, er blevet overskredet på grund af, at postgangen har